

Predmet C-820/21

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

28. prosinca 2021.

Sud koji je uputio zahtjev:

Administrativen sad Sofia-grad (Bugarska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

9. prosinca 2021.

Tužitelj:

„Vinal” AD

Tuženik:

Direktor na Agencia „Mitnici”

RJEŠENJE

[...] [omissis] **ADMINISTRATIVEN SAD SOFIA-GRAD (UPRAVNI SUD U SOFIJI, BUGARSKA), Prvi odjel 64**

[...] [omissis] prilikom rasprave o predmetu br. **2001** [...] [omissis] [...] [omissis] i prilikom donošenja te odluke razmotrio je sljedeće:

postupak je pokrenut povodom tužbe koju je društvo „Vinal” AD [...] [omissis] podnijelo u pogledu odluke br. P-142/32-45441 od 11. veljače 2020. koju je donio Direktor na Agencia „Mitnici” (ravnatelj carinskog tijela, Bugarska) i kojom je oduzeto odobrenje br. 128 za poslovanje trošarinskog skladišta za proizvodnju i skladištenje trošarinske robe, s identifikacijskim brojem ovlaštenog držatelja trošarinskog skladišta br. BGNCA00046000 i

identifikacijskim brojem trošarinskog skladišta BGNCA00046001 s adresom skladišta u Loveču [...] [omissis].

Zahtjevom koji je 23. veljače 2021. podnijelo na raspravi pred sudom, društvo „Vinal” AD traži da se uputi zahtjev za prethodnu odluku o tumačenju članka 7. stavka 2. Direktive 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine i tumačenju

članka 53. stavka 3. u vezi s člankom 53. stavkom 2. točkom 1. te člankom 53. stavkom 1. točkom 3., člankom 47. stavkom 1. točkom 5. i člankom 112. Zakona za akcizite i danačnite skladowe (Zakon o trošarinama i trošarinskim skladištima, u daljnjem tekstu: ZADS) koje je u skladu s člankom 16. stavkom 1. Direktive 2008/118/EZ.

Tužitelj tvrdi da je za rješenje predmeta potrebno tumačenje prava Zajednice, osobito članka 7. stavka 2. Direktive 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine te članka 16. stavka 1. i članka 16. stavka 2. točaka (b) i (e) Direktive, i [da je potrebno pojasniti] je li članak 53. stavak 3. u vezi s člankom 53. stavkom 2. točkom 1. te člankom 53. stavkom 1. točkom 3., člankom 47. stavkom 1. točkom 5. i člankom 112. ZADS-a u skladu s time.

Tuženik, odnosno ravnatelj carinskog tijela, protivi se tom zahtjevu. Navodi da nije potreban zahtjev za tumačenje. Članci 7. i 16. Direktive jasni su i nedvosmisleni i nacionalna pravila ne protive se tim odredbama. U skladu s člankom 15. stavkom 1. Direktive 2008/118/EZ, svaka država članica utvrđuje vlastita pravila vezana uz proizvodnju, preradu i skladištenje trošarinske robe, također u pogledu sprečavanja moguće utaje ili zlouporabe. Prilikom izvršavanja te ovlasti donesena su detaljna pravila.

Vijeće Administrativen sada Sofia-grad (Upravni sud u Sofiji) koje odlučuje o ovom predmetu smatra da je prijedlog za upućivanje zahtjeva za prethodnu odluku djelomično osnovan. Stoga to vijeće smatra da Sudu Europske unije treba uputiti zahtjev za prethodnu odluku o tumačenju odredaba prava Unije koje su relevantne za spor.

Dio pitanja koja je istaknuo tužitelj (točke 6. – 9.) ne bi trebao biti predmet tog postupka jer su postupak pobijanja odluke o novčanoj kazni i postupak u kojem je u odnosu na tužitelja doneseno porezno rješenje o utvrđivanju trošarina već bili zaključeni.

Međutim, ovaj sud istodobno smatra da treba uputiti ostala pitanja i smatra da ih je potrebno preoblikovati. Riječ je o pitanjima koja se odnose na uvjete za dobivanje i, u skladu s tim, za oduzimanje odobrenja: vrijede li oni neograničeno? Odgovaraju li temeljnim ciljevima direktive, osobito osiguranju plaćanja i naplate trošarine? Riječ je o pitanju o zabrani diskriminacije.

Ovaj sud sastavio je sadržaj zahtjeva za prethodnu odluku kako slijedi:

Na koji način treba tumačiti članak 16. stavak 1. Direktive 2008/118/EZ u dijelu u kojem se predviđa da je odobrenje za otvaranje i poslovanje trošarinskog skladišta podložno uvjetima koje nadležna tijela utvrđuju radi sprečavanja moguće utaje ili zlouporabe, [i] kako treba glasiti sadržaj tih uvjeta kako bi se mogli postići ciljevi koji se odnose na sprečavanje utaje ili zlouporabe?

Kako treba tumačiti zabranu diskriminacije u smislu uvodne izjave 10. Direktive 2008/118/EZ?

Kako treba tumačiti navedene odredbe i treba li ih tumačiti na način da im se ne protivi nacionalna odredba kao što je odredba članka 53. stavka 1. točke 3. u vezi s člankom 47. stavkom 1. točkom 5. ZADS-a ako se tom odredbom, uz sankciju koja je već izrečena za isto djelo, predviđa nužno oduzimanje odobrenja za ubuduće do kojeg dolazi trenutačno i koje je vremenski neograničeno?

I. Stranke postupka:

1. Tužitelj: „Vinal” AD [...] [omissis], sa sjedištem i službenom adresom u Sofiji [...] [omissis]
2. Tuženik: Direktor na Agencija „Mitnici”

II. Predmet glavnog postupka:

Postupak je pokrenut povodom tužbe koju je društvo „Vinal” AD [...] [omissis] podnijelo u pogledu odluke br. P-142/32-45441 od 11. veljače 2020. koju je donio ravnatelj carinskog tijela i kojom je oduzeto odobrenje br. 128 za poslovanje trošarinskog skladišta za proizvodnju i skladištenje trošarinske robe, s identifikacijskim brojem ovlaštenog držatelja trošarinskog skladišta br. BGNCA00046000 i identifikacijskim brojem trošarinskog skladišta BGNCA00046001 s adresom skladišta u Loveču [...] [omissis].

III. Činjenice i argumenti stranaka glavnog postupka:

Društvo „Vinal” AD bilo je ovlašteno držatelj trošarinskog skladišta u smislu članka 4. točke 2. ZADS-a, odnosno osoba koja u skladu s odredbama ZADS-a posjeduje odobrenje da proizvodi i/ili drži, prima ili otprema trošarinsku robu unutar sustava odgode plaćanja trošarine u trošarinskom skladištu.

U skladu s izdanim odobrenjem u trošarinskom skladištu bilo je dopušteno obavljanje sljedećih aktivnosti: fermentacija, kupaža i obrada vina dobivenog od grožđa i voća, destilacija groždanog mošta, vina i voćne paste, proizvodnja, obrada i kupaža rakije dobivene od grožđa i voća, proizvodnja votke i džina, proizvodnja destilata i međuproizvoda od vina i voća, proizvodnja vinjaka, vermuta i likera, sastavljanje mješavina od aromatičnih tvari te voćnih i biljnih ekstrakata za proizvodnju aromatiziranih vina: bijela, crna i ružičasta vina.

Odlukom br. P-142/32-45441 od 11. veljače 2020. koju je donio ravnatelj carinskog tijela oduzeto je odobrenje br. 128 za poslovanje trošarinskog skladišta za proizvodnju i skladištenje trošarinske robe, s identifikacijskim brojem ovlaštenog držatelja trošarinskog skladišta br. BGNCA00046000 i identifikacijskim brojem trošarinskog skladišta BGNCA00046001 s adresom skladišta u Loveču [...] [omissis] uz obrazloženje da postoji pravomoćna presuda

br. 37 od 16. siječnja 2020. koju je donio Administrativni sud Pleven (Upravni sud u Plevenu, Bugarska).

Presudom br. 37 od 16. siječnja 2020. koju je donio Administrativni sud Pleven (Upravni sud u Plevenu) potvrđena je odluka o novčanoj kazni br. 318 od 24. siječnja 2018. koju je donio ravnatelj Mitnice Svištov (carinski ured u Svištovu, Bugarska) i kojom je društvu „Vinal” AD [...] [omissis] izrečena novčana kazna u iznosu od 248 978 bugarskih leva. Sudska odluka konačna je i pravomoćna.

Utvrđeno je da je odlukom br. BG005800-PK24-P1 od 18. travnja 2017. koju je donio ravnatelj carinskog ureda u Svištovu naložen porezni nadzor nad društvom „Vinal” AD. U tom je postupku od 3. do 10. svibnja 2017. provedena provjera fizičkih zaliha trošarinske robe u trošarinskom skladištu društva „VINAL” AD. Rezultati provjera evidentirani su u zapisnicima o provedenim provjerama br. 492 od 3. svibnja 2017., 503 od 4. svibnja 2017., 510 od 5. svibnja 2017., 516 od 9. svibnja 2017. i 523 od 10. svibnja 2017. Izmjereni su količina tekućina koje su se ondje nalazile te odgovarajući udio alkohola u svakoj tekućini, kao i stvarna temperatura. Utvrđen je odgovarajući udio alkohola na temperaturi od 20°C.

Izvješće o poreznom nadzoru br. BG005800-RK24-RD/8 izdano je 24. studenoga 2017. Porezno rješenje br. BG005800-RK24-RA8 izdano je 22. prosinca 2017., nije se pobijalo i postalo je konačno 5. siječnja 2018.

U poreznom rješenju br. BG 005800RK-24 RA/8 utvrđen je trošarinski dug u iznosu od 4261,89 bugarskih leva za razdoblje od 1. siječnja 2012. do 3. svibnja 2017. Provjera na temelju koje je utvrđen manjak u zalihama te na temelju koje su doneseni rješenja o utvrđivanju upravnog prekršaja i sporna odluka o novčanoj kazni odnosi se na razdoblje koje je uslijedilo nakon toga, odnosno na razdoblje od 3. do 10. svibnja 2017. To znači da je provedeni postupak poreznog nadzora bio temelj za provedbu provjere u okviru koje je utvrđen manjak u zalihama koji je evidentiran u navedenim zapisnicima.

Protiv društva „Vinal” AD donesena je odluka o utvrđivanju upravnog prekršaja (AUAN) br. 88 od 26. srpnja 2017. zbog neispunjenja obveza koje proizlaze iz članka 43. stavka 1. točke 1. u vezi s člankom 84. stavkom 7. i člankom 20. stavkom 2. točkom 8. ZADS-a, i to zbog neispunjenja obveze plaćanja dugovane trošarine na temelju računa za trošarine koji je izdan 30. lipnja 2017. Utvrđeno je da ovlašteni držatelj trošarinskog skladišta nije ispunio svoju obvezu u skladu s člankom 84. stavkom 1. točkom 1. ZADS-a u pogledu izdavanja računa za trošarine u okviru ispunjenja zahtjeva iz članka 43. stavka 1. točke 1. ZADS-a do donošenja odluke.

Carinsko tijelo koje izriče sankciju donijelo je 24. siječnja 2018. odluku o novčanoj kazni br. 318/2017. To je tijelo u toj odluci preuzelo činjenice iz odluke o utvrđivanju upravnog prekršaja (AUAN) br. 88 od 26. srpnja 2017., odlučilo na temelju dokaza pribavljenih iz provedene provjere da društvo „Vinal” AD u

svojstvu ovlaštenog držatelja trošarinskog skladišta nije ispunilo svoje obveze u skladu s člankom 43. stavkom 1. točkom 1. u vezi s člankom 84. stavkom 7. i člankom 20. stavkom 2. točkom 8. ZADS-a, odnosno da nije platilo dugovanu trošarinu na temelju računa za trošarine koji je izdan 30. lipnja 2017., te je to smatralo upravnim prekršajem u skladu s člankom 112. stavkom 1. ZADS-a. Tijelo je društvu izreklo upravnu kaznu u obliku „novčane kazne” u najmanjem iznosu koji se predviđa za taj prekršaj, odnosno u dvostrukom iznosu trošarine koja nije plaćena, što je u ovom slučaju bio iznos od 248 978 bugarskih leva.

Odlukom br. R-142/32-45441 od 11. veljače 2020. koju je donio ravnatelj carinskog tijela (koja se pobija u glavnom postupku) oduzeto je odobrenje držatelju trošarinskog skladišta „Vinal” AD, čime je to društvo isključeno iz poslovanja trošarinskog skladišta.

To je društvo u pogledu odluke ravnatelja carinskog tijela podnijelo tužbu sudu koji je uputio zahtjev u kojoj traži poništenje te odluke. U svojoj tužbi navodi da prilikom ocjene pitanja je li ZADS u skladu [s pravom Unije] treba uzeti obzir „nepravilno” prenošenje Direktive 2008/118/EZ, pri čemu su država i uprava u izuzetno pretjeranom opsegu zadirali u djelatnost ovlaštenih držatelja trošarinskog skladišta. Treba uzeti u obzir Preporuku Komisije od 29. studenoga 2000. o smjernicama za izdavanje odobrenja držateljima trošarinskog skladišta u skladu s Direktivom 92/12/EEZ, koja je stavljena izvan snage Direktivom 2008/118/EZ. U članku 7. Preporuke navodi se da se odobrenje može oduzeti na ograničeno vrijeme odnosno da se može oduzeti u konkretnim slučajevima: u slučaju neispunjenja obveza povezanih s odobrenjem; u slučaju nedovoljnog pokrića zahtijevanog jamstva; u slučaju ponovljene povrede zakonodavstva koje je na snazi; u slučaju sudjelovanja u kaznenim djelima; u slučaju izbjegavanja plaćanja i utaje trošarina.

Tuženi ravnatelj carinskog tijela protivi se tužbi. U pogledu prethodnih tvrdnji koje je iznio tužitelj ne navodi konkretne argumente.

IV. Propisi prava Unije

DIREKTIVA VIJEĆA 2008/118/EZ od 16. prosinca 2008. o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ.

V. Zakonodavstvo Republike Bugarske

ZADS:

Članak 4. Za potrebe ovog zakona:

2. (izmijenjena: DV br. 92 iz 2015., na snazi od 1. siječnja 2016.) „ovlašteni držatelj trošarinskog skladišta” znači osoba kojoj je u skladu s odredbama ovog

zakona izdano odobrenje da proizvodi i/ili drži, prima ili otprema trošarinsku robu unutar sustava odgode plaćanja trošarine u trošarinskom skladištu.

3. „trošarinsko skladište” znači mjesto gdje ovlašteni držatelj trošarinskog skladišta trošarinsku robu proizvodi, drži, prima ili otprema unutar sustava odgode plaćanja trošarine, u skladu s odredbama ovog zakona.

4. „sustav odgode plaćanja trošarine” znači porezni sustav koji se primjenjuje na proizvodnju, skladištenje ili kretanje robe, pri kojem je plaćanje trošarine odgođeno.

17. smatra se da je prekršaj „ponovljen” ako je počinjen tijekom jedne godine nakon što je odluka o novčanoj kazni kojom se osoba sankcionira zbog istog prekršaja postala konačna.

18. (izmijenjena: DV br. 63 iz 2006., na snazi od 4. kolovoza 2006.) prekršaj se smatra „teškim” ako je u pogledu njega donesena konačna odluka o novčanoj kazni kojom se izriče novčana kazna u iznosu većem od 15 000 bugarskih leva.

Članak 20. (1) Obveza obračunavanja trošarine nastaje puštanjem trošarinske robe u potrošnju.

(2) Smatrat će se trenutkom puštanja u potrošnju:

[...]

8. (dopunjena: DV br. 105 iz 2006., na snazi od 1. siječnja 2007., izmijenjena: DV br. 54 iz 2012., na snazi od 17. srpnja 2012., izmijenjena: DV br. 92 iz 2015., na snazi od 1. siječnja 2016.) utvrđivanje manjka trošarinske robe [...];

Članak 43. (1) (izmijenjen: DV br. 105 iz 2006., na snazi od 1. siječnja 2007.) Osim u slučajevima iz članka 42., trošarinu plaća:

1. (izmijenjena: DV br. 109 iz 2007., na snazi od 1. siječnja 2008., izmijenjena: DV br. 95 iz 2009., na snazi od 1. travnja 2010., izmijenjena: DV br. 54 iz 2012., na snazi od 17. srpnja 2012., izmijenjena: DV br. 92 iz 2015., na snazi od 1. siječnja 2016.) ovlašteni držatelj trošarinskog skladišta, osobe koje su u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkama 4. i 6. te člankom 57., člankom 57.b stavkom 4. i člancima 57.c i 58.c registrirane na dan nastanka trošarinskog duga – na temelju izdavanja računa za trošarine u skladu s člankom 84. stavkom 1.;

Članak 47. (1) (u verziji članka 47. iz DV-a br. 105 iz 2006., na snazi od 1. siječnja 2007.) Ovlašteni držatelji trošarinskog skladišta mogu biti osobe koje:

[...]

4. (izmijenjena: DV br. 54 iz 2012., na snazi od 17. srpnja 2012., izmijenjena: DV br. 101 iz 2013., na snazi od 1. siječnja 2014., dopunjena: DV br. 97 iz 2016., na snazi od 1. siječnja 2017.) nemaju nikakve dugove u smislu javnog prava pri

carinskim tijelima, porezne dugove ili obveze iz doprinosa za obvezno osiguranje, iz čega se izuzimaju dugovi koji proizlaze iz odluka koje nisu postale konačne, kao i odgođeni ili osigurani dugovi;

5. (izmijenjena: DV br. 63 iz 2006., na snazi od 4. kolovoza 2006., dopunjena: DV br. 95 iz 2009., na snazi od 1. prosinca 2009.) nisu počinile težak prekršaj ili koje nisu ponovile prekršaj u smislu ovog zakona, iz čega se izuzimaju slučajevi u kojima je upravno-kazneni postupak zaključen nagodbom;

Članak 53. (1) Odobrenje za poslovanje trošarinskog skladišta prestaje:

[...]

3. u slučaju oduzimanja odobrenja;

[...]

(2) Odobrenje za poslovanje trošarinskog skladišta oduzima se ako:

1. ovlašteni držatelj trošarinskog skladišta više ne ispunjava uvjete iz članka 47.
[...]

[...]

(3) (izmijenjen: DV br. 30 iz 2006., na snazi od 12. srpnja 2006., izmijenjen: DV br. 95 iz 2009., na snazi od 1. prosinca 2009., dopunjen: DV br. 98 iz 2018., na snazi od 1. siječnja 2019.)

(d) Odobrenje se oduzima na temelju odluke ravnatelja carinskog tijela, koja je privremeno izvršiva, osim ako sud ne odredi drukčije.

(4) (novo: DV br. 95 iz 2009., na snazi od 1. prosinca 2009.) Odluka na temelju stavka 3. može se pobijati u skladu s odredbama Administrativnog procesualnog kodeksa (Zakonik o upravnom postupku, u daljnjem tekstu: APK).

Članak 84. stavak 7. (dopunjen: DV br. 92 iz 2015., na snazi od 1. siječnja 2015., izmijenjen: DV br. 98 iz 2018., na snazi od 1. siječnja 2019.) Račun za trošarine izdaje se na dan kad:

1. je trošarinska roba puštena u potrošnju u skladu s člankom 20. stavkom 2., za svakog primatelja i za svako prijevozno sredstvo, osim u slučajevima iz članka 20. stavka 2. točke 5. i članka 20. stavka 2. točaka 15. do 18.;

2. se u slučajevima iz članka 64. stavka 18. utvrdi nepostojanje trošarinske oznake;

[...]

Članak 112. (1) Osobi koja ima obvezu plaćanja trošarine, ali ne plati tu trošarinu, izriče se novčana kazna u dvostrukom iznosu neplaćene trošarine, pri čemu novčana kazna ne smije biti niža od 500 bugarskih leva.

[...]

Zakon za administrativne narušenja i nakazanja (Zakon o upravnim prekršajima i kaznama, u daljnjem tekstu: ZANN)

Članak 83. (1) (dopunjen: DV br. 15 iz 1998., izmijenjen: DV br. 69 iz 2006.) U slučajevima predviđenima relevantnim zakonom, uredbom Vijeća ministara ili rješenjem općinskog vijeća, pravnim osobama ili trgovcima pojedincima može se izreći novčana sankcija ako su u obavljanju svojih djelatnosti povrijedili obveze prema državi ili općini.

(2) Sankcija iz prethodnog stavka izriče se na temelju ovog zakona, osim ako se odnosnim normativnim aktom ne propisuje drukčije.

VI. Obrazloženje zahtjeva:

Odredbom članka 16. stavka 1. druge rečenice Direktive 2008/118 EZ predviđa se da je odobrenje za otvaranje i poslovanje trošarinskog skladišta ovlaštenog držatelja trošarinskog skladišta podložno uvjetima koje nadležna tijela utvrđuju radi sprečavanja moguće utaje ili zlouporabe.

Ovaj sud smatra da je potrebno tumačenje opsega navedene odredbe, a osobito pitanja što treba smatrati „utajom ili zlouporabom”.

U ovom slučaju u članku 53. stavku 3. u vezi s člankom 53. stavkom 2. točkom 1. te člankom 53. stavkom 1. točkom 3. i člankom 47. stavkom 1. točkom 5. ZADS-a predviđa se oduzimanje odobrenja ako postoji konačan pravni akt kojim je osoba sankcionirana već zbog toga što unatoč obvezi koju ima nije platila trošarinu, pri čemu je iznos sankcije bio dvostruko veći od trošarine koju je trebalo platiti.

U tom se slučaju postavlja pitanje na koji je način nužnim i trenutnim oduzimanjem odobrenja trebalo postići ciljeve koji se odnose na sprečavanje utaje ili zlouporabe.

Smiju li se ti ciljevi u ovom slučaju postići predviđenom i već izrečenom sankcijom u dvostrukom iznosu neplaćene trošarine? Proizlazi li da je oduzimanje odobrenja na temelju nacionalnog prava neproporcionalna mjera s obzirom na ciljeve članka 16. stavka 1. druge rečenice i s obzirom na činjenicu da nije dopušten zahtjev za ponovno izdavanje odobrenja ni ako su ispunjeni određeni uvjeti utvrđeni u svrhu sprečavanja utaje i zlouporabe?

Pritom također treba uzeti u obzir činjenicu da se oduzimanje odobrenja uvijek i nužno predviđa kao pravna posljedica odluke o novčanoj kazni koja je postala

konačna a da u pravnom pogledu u pojedinačnom slučaju ne postoji mogućnost konkretnog odvagivanja pitanja mogu li se time postići ciljevi članka 16. stavka 1. Direktive 2008/118/EZ i da se tek nakon tog odvagivanja može oduzeti odobrenje.

Suprotno tomu, u članku 7. prethodno navedene Preporuke Komisije od 29. studenoga 2000. o smjernicama za odobrenje držateljima trošarinskog skladišta u skladu s Direktivom 92/12/EEZ, koja je stavljena izvan snage Direktivom 2008/118/EZ, predviđa se da je se odobrenje može oduzeti na ograničeno vrijeme odnosno da se može oduzeti u konkretnim slučajevima: u slučaju neispunjenja obveza povezanih s odobrenjem; u slučaju nedovoljnog pokrivanja zahtijevanog jamstva; u slučaju ponovljene povrede zakonodavstva koje je na snazi; u slučaju sudjelovanja u kaznenim djelima; u slučaju izbjegavanja plaćanja i utaje trošarina.

Može li u ovom slučaju pravna posljedica oduzimanja odobrenja koja je povezana s konkretnim prekršajem, kojim se premašuje određen iznos neplaćene trošarine, biti obuhvaćena prethodno navedenim kriterijima preporuke? Može li ta pravna posljedica biti obuhvaćena ciljevima članka 16. stavka 1. Direktive 2008/118/EZ, odnosno sprečavanjem svakog oblika utaje ili zlouporabe?

U uvodnoj izjavi 10. Direktive 2008/118/EZ navodi se: rješenja za ubiranje i povrat trošarine utječu na pravilno djelovanje unutarnjeg tržišta, te ona stoga moraju slijediti nediskriminirajuće kriterije. Je li odredba članka 53. stavka 1. točke 3. u vezi s člankom 47. stavkom 1. točkom 5. ZADS-a u tom smislu u skladu s načelima nediskriminacije koja se predviđaju uvodnom izjavom 10. i prethodno navedenim načelima iz uvodnih izjava Direktive ako se nacionalnim pravom, uz sankciju koja je već izrečena za isto djelo, predviđa oduzimanje odobrenja za ubuduće do kojeg dolazi trenutačno i koje je vremenski neograničeno? Predviđaju li se tom odredbom toliko ozbiljne posljedice koje upravo mogu dovesti do diskriminacije bugarskog društva u odnosu na druga društva pod uvjetima koji su inače istovjetni?

Zbog tih razloga i na temelju članka 267. prvog stavka točke (b) Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s člankom 628. Građanski procesualen kodeksa (Zakonik o građanskom postupku, u daljnjem tekstu: GPK) i člankom 144. APK-a te u skladu s člankom 631. GPK-a u vezi s člankom 144. APK-a, Administrativen sad Sofia-Grad (Upravni sud u Sofiji)

RIJEŠIO JE:

Sudu Europske unije **UPUĆUJE** sljedeći zahtjev za prethodnu odluku:

Na koji način treba tumačiti članak 16. stavak 1. Direktive 2008/118/EZ u dijelu u kojem se predviđa da je odobrenje za otvaranje i poslovanje trošarinskog skladišta podložno uvjetima koje nadležna tijela utvrđuju radi sprečavanja moguće utaje ili zlouporabe, [i] kako treba glasiti sadržaj tih uvjeta kako bi se mogli postići ciljevi koji se odnose na sprečavanje utaje ili zlouporabe?

Kako treba tumačiti zabranu diskriminacije u smislu uvodne izjave 10. Direktive 2008/118/EZ?

Kako treba tumačiti navedene odredbe i treba li ih tumačiti na način da im se ne protivi nacionalna odredba kao što je članak 53. stavak 1. točka 3. u vezi s člankom 47. stavkom 1. točkom 5. ZADS-a ako se tom odredbom, uz sankciju koja je već izrečena za isto djelo, predviđa nužno oduzimanje odobrenja za ubuduće do kojeg dolazi trenutačno i koje je vremenski neograničeno?

[...] *[omissis]*

RADNI DOKUMENT